

[Inger Stilling Pedersen]

de mange private organisationer, som gør et stort stykke arbejde for at hjælpe både unge og lidt ældre, der er kommet ud i kriminalitet, ikke mindst på grund af alkohol og narkotika.

Jeg var også glad for at høre hilsenen fra Grønland, ikke at jeg var glad for budskabet, men fordi det blev bragt frem og var med til at fortælle os, at vi har et medansvar for de ting, der foregår deroppe, at de også kommer os ved, og at vi bør tage forholdene meget, meget alvorligt. Det er jo måske os selv, der på en måde har været med til at eksportere problemerne derop.

Vi kunne også have taget en alkoholdebat om, hvordan vi bekæmper og begrænser alkoholmisbruget og dets konsekvenser. Der er stof nok til lige så mange timers debat, og det vil jeg meget gerne være med til.

Alt dette for at sige, at vi ikke kan få alting ind i en debat. Det, der har været formålet i dag, er at få sagt: Kan vi gå i gang med at gøre vort samfund sikrere og bedre? Kan vi gøre brug af nogle af vedtagelserne fra 1984, som hr. Ole Espersen var inde på? Kan vi gøre noget for, at man hurtigere kan få sin straf afsonet? Man kan måske være uenig i, hvor hurtigt det skal gå, men jeg tror, at hurtige sanktioner i alle tilfælde er gode ting, også af menneskelige grunde.

Kristeligt Folkeparti håber altså, at denne debat medvirker til, at vi kan få nogle resultater, og så må vi huske på, at vi kan sagtens slå hinanden i hovedet og sige, at I har ikke gjort det, og du har gjort det; vi er alle sammen mere eller mindre medansvarlige. Ingen af os har mandater til at gennemføre vores egen politik, men vi kan samarbejde om at gøre det bedre.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg er enig med ordføreren for forespørgerne i, at der er stof til mange og meget lange debatter. Debatten her har jo også fået en vis længde, så jeg skal ikke forlænge den unødigt, men der er et par ting, jeg godt vil sige i forbindelse med det, som har været fremført.

Først og fremmest er jeg glad for den interesse, der har været vist, og den brede interesse og sympati, der har været vist for de planer og programmer, der er under udvikling for at finde frem til ændrede sanktionsformer over for unge. Hr. Carsten Andersen var ganske vist inde på, at vi talte lidt for meget om de unge. Det tror jeg ikke er rigtigt, for en række af de problemer, som vi skal have løst ved bekæmpelsen af kri-

minalitet på alle områder, også dagligdagens kriminalitet, kan i et vist omfang kun løses, hvis vi undgår dem. Hvor det drejer sig om det præventive, arbejdet med at undgå, at folk kommer i den situation, hvor vi må betragte dem som kriminelle, spiller alle de initiativer, der kan tages, både over for unge i alle sammenhænge og unge kriminelle, en meget stor rolle.

Derfor er det vigtigt at understrege, hvad flere har gjort i dag, at tiltalefrafald ikke uden videre er noget, man kan begrænse kvantitativt. Der er en række tilfælde, hvor vi kan se, at tiltalefrafald faktisk har ført til, at de unges kriminelle bane er standset, så det altså har været en god måde at hjælpe de unge på, alene derved, at der har været en tiltale, selv om den er frafaldet. Jeg kan godt se problemet i, at man synes, der er for mange tiltalefrafald, men ligefrem at kvantificere det, lægge det op i en stram ramme, finder jeg lidet heldigt og hensigtsmæssigt.

Fru Inger Stilling Pedersen var inde på, også i den foreslåede dagsorden, at man f.eks. kunne rokere om på ressourcerne fra de kontormæssige opgaver til de mere politimæssige. Jeg er ikke sikker på, det uden videre er en løsning – den er i hvert fald for enkel – fordi de to ting hænger sammen. Det er et spørgsmål om at have en effektiv politimæssig indsats, som bygger på, at man har en politistyrke, som kan holde orden og opklare forbrydelser, og en kontormæssig løsning af de opgaver, som er en forudsætning for, at politiet kan fungere som helhed. Det er vigtigt at tale om omlægning, forenkling og smidiggørelse, som politiet selv er inde på i disse år, med ganske gode og spændende resultater. Jeg tror, det er det, man må satse på, når man er inde på den side af problematikken.

Jeg skal sige endnu et par ord, selv om jeg også gjorde det i første fase, om SSP-samarbejdet, som har spillet så stor en rolle i debatten her. Jeg mener virkelig, at vi må tage det problem op, som jeg også har haft lejlighed til at understrege det i Folketingets Retsudvalg, efter at der faktisk er opstået nogle vanskeligheder. Jeg er enig i, at det grundlæggende, generelle SSP-samarbejde for så vidt ikke berøres af det, men jeg mener, der har været en frugtbar og positiv udvikling af SSP-samarbejdet i øvrigt i den tid, hvor det har foregået. Vanskelighederne og problemerne kan opstå, hvis man ikke har nogle virkelig brugbare regler omkring informationsudveksling, når den fælles opgave for de